

Gehoorzamen aan de wil des Heren.

In de tweede brief van Paulus aan Timotheüs heeft de apostel in 4:6 geschreven “wat mij aangaat, reeds word ik als plengoffer geofferd en het tijdstip van mijn verscheiden staat voor de deur”.

De brief heeft iets weg van laatste woorden aan een geliefd kind.

De apostel had zorg om de gemeenten en de gelovigen. In 1:15 schreef hij “Dit weet gij, dat allen in Asia zich van mij hebben afgekeerd, onder anderen Fygelus en Hermogenes”. Terwijl de gelovigen juist in Asia door de dienst van Paulus zo bijzonder gezegend waren.

In hoofdstuk 3 moest hij schrijven:

1 Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen:

2 want de mensen zullen zelfzuchtig zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers, aan hun ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig,

3 liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede,

4 verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God,

5 die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben.

Hij voegde er aan toe: Houd ook dezen op een afstand. Daaruit blijkt dat er in die laatste dagen van de apostel reeds zulke lieden in de christenheid waren binnengedrongen.

In hoofdstuk 2 echter heeft hij moeten schrijven over twee blijkbaar bekende personen van wie men slechts het goede zou verwachten:

16 Maar vermijd de onheilige, holle klanken; want zij zullen de goddeloosheid nog verder drijven,

17 en hun woord zal voortwoekeren als de kanker. Tot hen behoren Hymeneus en Filetus,

18 die uit het spoor der waarheid geraakt zijn met hun bewering, dat de opstanding reeds heeft plaatsgehad, waardoor zij het geloof van sommigen afbreken.

Als zulke bekende en naar men meende vertrouwde personen blijken verkeerde lering te brengen, van wie mag men dan nog aannemen dat zij werkelijk bekeerde kinderen Gods zijn? En wat kan men er tegen doen?

Wat de eerste vraag betreft schreef de apostel:

19 En toch staat ongeschokt het hechte fundament Gods met dit merk: De Here kent de zijnen.

Gelukkig, de Here weet wie door het bloed van Christus gekocht zijn. Dat kan door niets veranderd worden.

De vraag is echter, hoe de gelovigen zulke lieden beschouwen en tegemoet treden moeten.

Wel, we weten reeds uit de eerste brief aan de Korinthiërs, dat de gemeente de bozen uit het midden moet wegdoen (1 Korinthe 5).

In dat verband heeft de apostel hoereerders en geldgierigen, oplichters, lasteraars, dronkaards en afgodendienaars genoemd:

11 Nu evenwel schrijf ik u, dat gij niet moet omgaan met iemand, die, al heet hij een broeder, een hoereerder is, of een geldgierige, afgodendienaar, lasteraar, dronkaard, of oplichter; met zo iemand moet gij zelfs niet samen eten.

Het is dus reeds duidelijk met welke personen de gelovigen geen gemeenschap tot uitdrukking mogen brengen.

Maar als we nu overtuigd zijn, dat iemand die in zonde volhardt een gelovige is, wat dan? De apostel schreef "al heet hij een broeder".

Door die merkwaardige woordkeus liet hij in het midden of de betrokkene een gelovige is. Of hij dat is, weet de Here. Voor ons is er echter een andere maatstaf. Paulus noemt die in 2 Timotheus 2:19b:

Een ieder, die de naam des Heren noemt, breke met de ongerechtigheid.

Wie de goede belijdenis belijdt, in Jezus Christus gelooft en geen verkeerde leer aanhangt of verkondigt, noch met zonde verbonden is, behoren we in liefde als een broeder of zuster te ontvangen, zonder achterdocht. Maar wie zo de naam des Heren noemt, moet

breken met ongerechtigheid (dat is met zonde, 1 Johannes 5:17). Wie niet breekt met ongerechtigheid, handelt niet naar de wil van de Here en vertoont zich niet als een gelovige Christen.

De Christen die niet breekt met iemand die broeder wordt genoemd maar een lasteraar of een dronkaard is, en met hem het avondmaal viert, breekt evenmin met ongerechtigheid en voldoet niet aan het voorschrift in 1 Korinthe 5 om met zulke mensen niet om te gaan, laat staan het brood te breken.

Over dergelijke gevallen handelt de apostel in 2 Timotheüs 2:20 tot 22:

20 Doch in een groot huis zijn niet alleen voorwerpen van goud en van zilver, maar ook van hout en van aardewerk, en wel deels met eervolle, deels met minder eervolle bestemming;

21 indien iemand zich nu hiervan gereinigd heeft, zal hij een voorwerp zijn met eervolle bestemming, geheiligd, bruikbaar voor de eigenaar, voor iedere goede taak gereed.

In 1 Korinthe richtte de apostel zich tot de gemeente opdat zij zou handelen naar Gods wil.

Hier, in 2 Timotheüs, roept hij de gelovige individueel op om naar Gods wil te handelen. Hij ging kennelijk uit van de treurige toestand, dat de gemeente niet eensgezind naar Gods wil zou handelen, zodat de getrouwe gelovige zich persoonlijk moet reinigen van ongerechtigheid door te breken met iemand die een voorwerp tot oneer is, daar hij in zonde volhardt.

Omdat aan het voorschrift in 2 Timotheüs 2:19-22 vooraf gaat, dat Hymeneüs en Filetes met hun verkeerde leer, dat de opstanding reeds geschied zou zijn, bij sommigen het geloof omverwerpen, beweren sommigen dat het genoemde voorschrift in 2 Tim. 2:19-22 alleen betrekking heeft op hen die op gelijke wijze fundamentele dwaling verkondigen.

Dat is een grote fout. Als men dat toepast, zou het aanvaardbaar zijn het brood te breken met hen die "niet fundamentele" dwaling leren, zodat men niet zou behoeven te voldoen aan hetgeen in 1 Korinthe 5 is geschreven:

11 Nu evenwel schrijf ik u, dat gij niet moet omgaan met iemand, die, al heet hij een broeder, een hoereerder,

geldgierige, afgodendienaar, lasteraar, dronkaard, of oplichter is; met zo iemand moet jij zelfs niet samen eten.

Lasteren, dronkenschap, oplichting zijn geen dingen die de grondwaarheden van het christelijk geloof aantasten. Daarop zou dus het voorschrift van 2 Timotheus 2:19-22 niet van toepassing zijn. Maar in 1 Korinthe 5 wordt wel degelijk gezegd, dat we met hen die daardoor gekenmerkt worden, niet moeten omgaan en zeker niet met hen eten. In 2 Timotheus worden andere woorden gebruikt, die evenwel hetzelfde bedoelen: “breken met” of “afstaan van” ongerechtigheid. Er is geen verschil tussen het voorschrift in 1 Korinthe 5 en dat in 2 Timotheus 2. In beide schriftplaatsen wordt ons gezegd, dat we met de genoemde ongerechtigheden geen verbinding mogen hebben, niet met de “niet fundamentele zonden” die in 1 Korinthe 5 worden genoemd en niet met de “fundamentele zonde” die in 2 Timotheus wordt genoemd.

Het is duidelijk, dat een opvatting die ertoe leidt het voorschrift in 1 Korinthe 5 te negeren of die daarmee in strijd is, niet naar Gods wil is en met de waarheid in tegenspraak is. Laten we niet luisteren naar een betoog, dat ons wil overhalen ons alleen los te maken van hen, die zogenaamde fundamentele dwaling verkondigen. 2 Timotheüs 2 handelt over ongerechtigheid. Daaronder valt ook wat in 1 Korinthe wordt genoemd, maar zeker ook het negeren van wat de Here voor zijn huis, de gemeente, als een gebod heeft voorgeschreven, zoals dat vrouwen in de gemeente behoren te zwijgen. Niemand kan zich daarvan af maken met de opmerking, dat de Here hem daarin nog geen licht heeft gegeven. Als de Here ons een gebod voorhoudt, behoeven we slechts te gehoorzamen, ook al zouden we het waarom van dat gebod niet begrijpen.

De woorden “ieder die de naam des Heren noemt, breke met ongerechtigheid” betreffen niet slechts fundamentele dwaling, wat er trouwens ook niet van gezegd wordt. Zij hebben op alle ongerechtigheid betrekking en zeker op het terzijde leggen van een gebod des Heren.

Er wordt wel eens gezegd “dat zie ik anders”, waarmee het tot een zaak gemaakt wordt, waarover men van inzicht kan verschillen.

Dat is echter misleidend. Gelovigen kunnen niet van inzicht verschillen met betrekking tot gehoorzaamheid aan geboden van de

Here. Niet voldoen aan een gebod van de Here is zonde en kan niet verschil van inzicht genoemd worden.

Alle ongerechtigheid is zonde en de zonde is de ongerechtigheid. Laat ons in deze tijd, waarin velen spotten met de vreze des Heren, temeer streven naar gehoorzaamheid aan Gods wil en geen redeneringen hanteren om daar onderuit te komen.

In Romeinen 5:18 en 19 luidt Gods Woord als volgt:

18 Derhalve, gelijk het door een daad van overtreding voor alle mensen tot veroordeling gekomen is, zo komt het ook door een daad van gerechtigheid voor alle mensen tot rechtvaardiging ten leven.

19 Want, gelijk door de ongehoorzaamheid van één mens zeer velen zondaren geworden zijn, zo zullen ook door de gehoorzaamheid van Eén zeer velen rechtvaardigen worden.

Door ongehoorzaamheid aan een gebod Gods zijn allen zondaars geworden. Ongehoorzaamheid aan Gods geboden is zonde. De grote tegenstelling tussen de zondaar en de Mens Christus Jezus is, dat wij, zondaars, ongehoorzaam zijn, terwijl Hij gehoorzaam is geweest.

Velen die beweren gelovigen te zijn- of ze dat zijn weet God- doen zoals koning Saul heeft gedaan. Hij kreeg opdracht het oordeel over Amalek te voltrekken:

1 Samuel zeide tot Saul: Mij heeft de HERE gezonden om u tot koning te zalven over zijn volk, over Israël; nu dan, luister naar de woorden des HEREN.

2 Zo zegt de HERE der heerscharen: Ik doe bezoeking over wat Amalek Israël heeft aangedaan, hoe hij zich hem in de weg heeft gesteld, toen het uit Egypte trok.

3 Ga nu heen, versla Amalek, slaat al wat hij bezit met de ban en spaar hem niet. Dood man en vrouw, kind en zuigeling, rund en schaap, kameel en ezel.

Nadat Saul Amalek geslagen had, kwam Samuel weer bij hem:

13 Toen Samuel bij Saul kwam, zeide deze tot hem: Wees gezegend door de HERE; ik heb het bevel des HEREN uitgevoerd.

14 Maar Samuel zeide: Wat betekent dan dat geblaat van kleinvee, dat in mijn oren klinkt, en het geloei van runderen, dat ik hoor?

15 Saul zeide: Die heeft men van de Amalekieten meegebracht, want het volk heeft het beste van het kleinvee en van de runderen gespaard om de HERE, uw God, offers te brengen; maar de rest hebben wij met de ban geslagen.

16 Toen zeide Samuel tot Saul: Houd stil, dan zal ik u mededelen wat de HERE in deze nacht tot mij gesproken heeft. Hij zeide tot hem: Spreek.

17 Daarop zeide Samuel: Zijt gij niet, hoewel gij klein waart in eigen oog, geworden tot een hoofd der stammen van Israel? En heeft de HERE u niet gezalfd tot koning over Israel?

18 De HERE had u uitgezonden met de opdracht: Ga heen, sla die boosdoeners, de Amalekieten, met de ban, strijd tegen hen, totdat gij hen hebt uitgeroeid.

19 Waarom hebt gij dan niet naar de HERE geluisterd, maar hebt gij u op de buit geworpen en hebt gedaan wat kwaad is in de ogen des HEREN?

Maar Saul wist zich wel te verdedigen:

20 Toen zeide Saul tot Samuel: Ik heb wel naar de HERE geluisterd en ben de weg gegaan, waarop de HERE mij zond en ik heb Agag, de koning van Amalek, meegebracht, maar Amalek zelf heb ik met de ban geslagen.

21 Doch het volk nam van de buit kleinvee en runderen, het beste van het gebannene, om de HERE, uw God, offers te brengen in Gilgal.

Offers brengen, dat is toch goed.

Maar Samuel antwoordde:

22 Heeft de HERE evenzeer welgevallen aan brandoffers en slachtoffers als aan horen naar des HEREN stem? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffers, luisteren beter dan het vette der rammen.

23 Voorwaar, weerspanningheid is zonde der toverij en onzeggen is afgoderij en dienen van terafim.

Omdat gij het woord des HEREN verworpen hebt, heeft Hij u verworpen, zodat gij geen koning meer zult zijn.

Daar is Saul wel van geschrokken:

24 Saul zeide tot Samuel: Ik heb gezondigd, want ik heb het bevel des HEREN, uw opdracht, overtreden; maar ik vreesde het volk en ik heb naar hen geluisterd.

25 Nu dan, vergeef toch mijn zonde; keer met mij terug, dan zal ik mij voor de HERE neerbuigen.

Schrikken wij, christenen, ook, als wij uit het Woord Gods horen, dat ongehoorzaamheid aan Gods gebod zonde is en gelijk staat aan afgoderij? Beseffen wij, dat gehoorzamen beter is dan offeranden, beter ook dan lofoffers, waarin we menen uit te blinken?

Aan ons zal de Here het koningschap niet ontnemen, maar laten we wel ter harte nemen wat in Openbaring 3:16 staat:

16 Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal Ik u uit mijn mond spuwen.

Of zijn we al zo ver, dat we zelfs niet meer schrikken?

J.Ph.B.